

Мале хлоп'я, доки старенькій няні

Євген Плужник

Мале хлоп'я, доки старенькій няні
У холодку дрімалось над шитвом,
Жило в лісах, було на океані,
І вже землі нові значило грані
На стежці, де... не розминутись двом.

Стара ж, на час забувши про дитину,
Що серед скверу снила наяву,
Теж мандрувала в чарівну країну
І бачила вві сні м'яку перину,
Тепленький чай, цитринку і халву.

Воістину життя не знає спину!